

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. XXXII. Quomodo Deum in omnibus creaturis, nos aduersis casibus
exercentem intueri possimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

CAPVT XXXII.

*Quomodo Deum in omnibus
creaturis, nos aduersis ca-
sibus exercentem in-
tueri possimus.*

EC verò in crea-
turis omnibus tā
rationalibus quā
alijs præsentem
Deum, dum nobis solum be-
nefacit intueri licet & com-
plecti, sed etiam dum aduersis
nos rebus exercet. Nam quā-
quam odio sit Deo impius &
impietas eius, & iniustas ho-
minum actiones, vt peccata
sunt & à recta ratione atque
suprema eius lege ac volun-
tate deuiant, summè deteste-
tur,

tur, ac proinde earum author esse nullo modo possit, sed eas solum sapienter atque sanctè iustis de causis permittat; easdem tamen vt sunt actus quidam naturales intimè præsens cum homine ipso iustè sanctèque operatur, ita vt & eam iniquitatis permissio- nem, & quem præbet natura- libus actibus concursum ad bonum aliquod eorum sal- tem qui patiuntur ordinet: quo fit vt eorum ipse malo- rum author & effector læpif- simè à Scriptura & Patribus dici videatur. Ecclesiastici 2. *Bona, inquit Sapiens, & mala vita & mors paupertas & honestas à Deo sunt.* Et Amos 3. *Si est malum*

in ciuitate quod non fecerit Dominus. Et de ijs omnibus que Dauidi contigerunt aduersus Dominus Deus eam per Prophetam admonuerat, 2 Reg. 12. Et ego suscitabo super te malum de domo tua, & tol- lam uxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, tu enim fecisti abscondite, ego autem faciam verbum istud in conspe- ctu omnis Israël, & in conspe- ctu solis. In omnibus ergo que nobis aduersa eueniunt, siue aliquod proximi peccatum inuoluant, siue absque vlla cuiusquam culpa, à causis naturalibus necessario prodire videantur, magna cum utili- tate spirituali possumus De- um horum authorem confi-

derare

derare, sua prouidentia res
omnes huiusmodi gubernan-
tem, & pro affectu in nos pa-
terno his nos malis siue ex-
ternis siue internis erudien-
tem. Quare optimè sanctus
Dorotheus admonet nos non
debere canes imitari, qui, in-
quit, *si quis in eos lapidem ie-* Serm.
cerit, iacient e dimisso lapidem 7.
remordent, sed potius cum
quippiam nobis vel dictum
vel factum est, debere eum
attendere, qui, ait, *nobis tri-*
bulationes huiusmodi ad pecca-
torum nostrorum purgationem
procurat, eumque ut praesen-
tem, & has nobis occasiones
offerrentem, hortantemq; ut
nostram voluntatem eius be-
neplacito conformemus, cō-
templari; ita sanè David cum

2. Reg
16

ei malediceret Semei, Deum
ipsum in eo contemplabatur,
& contumelias quas supposi-
ta mala voluntate Semei, fer-
re eum Deus volebat, non se-
cus atque si ab ipso Deo es-
sent, excipiebat, cum diceret,
*Dominus precepit ei ut male-
diceret David, & quis est, qui
audeat dicere, quare sic fecerit?*

Ad eundem modum per-
facile est, cum publica cala-
mitates bellorum, famis, pe-
stis rempublicam aliquam in-
uadunt, cum aer, mare, aqua,
frigus, aestas nos infestant, Dei
iustitiam contemplari ita ira-
scentem & vlciscentem ho-
minum scelera, ut tamen si-
mul etiam misereri & parce-
re, magnaque ex ijs bona col-
ligere velit: ita faciebat Da-
niel:

niel: *Induxisti omnia haec pro-*
pter peccata nostra, peccauimus
enim & iniquè egimus, & prae-
cepta tua non audiuius; om-
nia ergo quae induxisti super
nos, & uniuersa quae fecisti no-
bis in vero iudicio fecisti.

cap. 2.

Nec minus in priuatis, qui
 nos inuadunt & excruciant,
 morbis Deum praesentem, &
 haec mala operantem, siue ut
 nos purget, siue ut se opera
 nostra minus indigere, & hac
 se velle ratione glorificari
 à nobis demonstret, spectare
 possumus. Hoc in praxi ob-
 seruauit Iob, non solum in
 temporalium rerum iactura,
 cum diceret, *Dominus dedit,*
Dominus abstulit, sed etiam
 in grauissimis & acutissimis
 morborum pene omnium,

cap. 1.

Cap. 6

quibus vexabatur doloribus.
*Quis det ut veniat petitio mea,
 & qui cepit ipse me conterat,
 soluat manum suam, & succi-
 dat me, & hæc sit mihi consola-
 tio, ut affligens me dolore, non
 parcat. Et D. August. Hic ure,
 hic seca, modo in æternum par-
 cas. Et Fulgentius. Domine
 auge dolorem, sed da & patien-
 tiam.*

Vtilis verò admodum est
 hæc præsentis Dei & operan-
 tis cogitatio, cum ea quæ a-
 genda suscipimus illum suc-
 cessum, quem optabamus,
 non habent, cum nobis vel
 studia, vel studiorum exerci-
 tationes, vel functiones erga
 proximum non cedunt exa-
 nimi sententia, Quis enim
 dubitat Deum pro sua sum-

ma

ma sapientia vnicuique non
 solum vires & talenta distri-
 buere, sed etiam cum eo coo-
 perari, prout maior eius glo-
 ria requirit? Et quis est qui
 eius consilium ita norit, ut
 sciat quoniam sit mensura eius
 gloriae, quam ipsius opera
 consequi decreuit? Quis ne-
 scit praecleara eius dona, & foer-
 lices euentus, & res magnas
 bene, & ex animi sententia
 gestas magna plerumque
 superbiae, grauisque lapsus
 pericula habere coniuncta;
 atque adeo expedire magis
 ut plurimum non expectatis
 successibus exerceamur, ut
 cum Dauide dicamus: *Bonum*
michi Domine quoniam humili-
liasti me, ut discam iustificatio-
nes tuas.

Psal.
 118.

Id ipsum certè in spiritua-
libus mētis exercitijs non ra-
rò usurpare possumus. Nam
cùm Deus sit qui in nobis &
nobiscum postulat gemitibus
inenarrabilibus, orat nobis-
cum & meditatur: si cùm ei
visum fuerit, vel consolatio-
nis sensibilis dulcedinē nul-
lam infundat, vel etiam lan-
guentem ad omnis virtutis
bonum voluntatem sua quo-
dammodo gratia destituere
videatur, & ita effrenem na-
turam, & passionibus super-
biae, iracundiæ, alijsque id
genus obnoxiam, nullo de-
votionis sensu, nullo satis ge-
neroso piæ voluntatis propo-
sito, nulla virtutis vllius per-
fectæ acquisitione ab imper-
fectionibus coerceat, fide-

niquè

inique grauibus tentationibus
oppugnari permittat, hæc, in-
quam, omnia si in nobis Deus
partim suum concursum &
operationē subducendo, par-
tim etiam agendō efficiat, no-
strum est illū in nobis intue-
ri præsentem, & hæc dona sua
pro infinita sapientia, hac il-
laue mensura dispensantem
sive ut suā in nobis iustitiā hac
pena glorificet; sive ut graui-
ora salutis pericula, quæ alio-
quin imminere nobis videt,
hac ratione auertat, sive ut tā-
torum bonorum capaciores
in nos auctis hac priuatione de-
siderijs bonisque operibus ef-
ficiat; quare nos ei præsentem
humiles subijcere, sanctissi-
mæ eius voluntati nostram
accommodare, admirari &

vereri consilia, acceptis eius
donis, etsi exiguis fideliter
& diligenter vti, diuinum e-
ius beneplacitum complecti
ex animo, nosmetipsos in no-
bis cum eo & iudicare, &
condemnare, & punire de-
bemus, vt exemplo sancti Iob
hæc sit nostra cōsolatio quod
non parcēs nobis, labore nos
& in corpore & in animo ad
suam saltem iustitiam circa
nos in hac vita glorificandā
affligat; & in nostris malis ri-
dere & delectari videatur, ne
in æternum nos rideat, aut
puniat, & vt æterna nos dele-
ctatione ad suam maiorem
gloriam recreet. Huius rei
praxim docuit nos Magister
noster Christus Iesus, qui in
sua Passione traditus à Patre

in

in manus peccatorum propter peccata populi percussus; à Deo ipso interius etiam derelictus dicitur. Nec enim dubium est quin sanctissima illa anima in Deum sibi adeo presentem & unitum semper intenta, eius traditionem, percussionem, derelictionem cum incredibili humilitate, & sui subiectione, magna cum superioris partis consolatione acceptaret, & diuinam voluntatem hæc omnia operantem tota propensione cōplecteretur.

CAPVT XXXIII.

Fructus nonnulli exercitij presentie Dei.

IN præclari huius exercitij fructibus explicandis, non